गुम्फितव्यम्,	गुम्फयितव्यम्,	जुगुम्फिषितव्यम्,	जोगुफितव्यम्;
गुम्फनीयम्,	गुम्फनीयम्,	जुगुम्फिषणीयम्,	जोगुफनीयम्;
गुम्फ्यम्,	गुम्फ्यम्,	जुगुम्फिष्यम्,	जोगुफ्यम्;
ईषद्गुम्फः-दुर्गुम्फः-सुगुम्फः;		—	—
गुफ्यमानः,	गुम्फ्यमानः,	जुगुम्फिष्यमाणः,	जोगुफ्यमानः;
गुम्फः,	गुम्फः,	जुगुम्फिषः,	जोगुफः;
गुम्फितुम्,	गुम्फयितुम्,	जुगुम्फिषितुम्,	जोगुफितुम्;
[1]गुम्फा,	गुम्फना,	जुगुम्फिषा,	जोगुफा;
गुम्फनम्,	गुम्फनम्,	जुगुम्फिषणम्,	जोगुफनम्;
[2]गुफित्वा-गुम्फित्वा,	गुम्फयित्वा,	जुगुम्फिषित्वा,	जोगुफित्वा;
सङ्गुफ्य,	प्रगुम्फ्य,	सञ्जुगुम्फिष्य,	सञ्जोगुफ्य;
गुम्फम् २, गुम्फित्वा २-गुफित्वा २,		गुम्फम् २, गुम्फयित्वा २,	जुगुम्फिषम् २, जुगुम्फिषित्वा २, जोगुफम् २; जोगुफित्वा २.

(408) "**गुप गोपने**" (I-भ्वादिः-970. सक. सेट्. आत्म.)

'णौ गोपयति भाषार्थे, निन्दायां से जुगुप्सते।
गोपायेद् रक्षणे त्वाये, व्याकुलत्वे तु गुप्यति॥' (श्लो. 129) इति **देवः**।
'गोपनकुत्सनयोः' इति **मैत्रेयरक्षितः**।

[3]जुगुप्सकः-प्सिका, [4]जुगुप्सकः-प्सिका, [5]जुगुप्सिषकः-षिका,

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति स्त्रियां भावादौ अकारप्रत्ययः।
2. 'नोपधात् **थफान्ताद्वा**' (1-2-23) इति कित्त्वविकल्पः। कित्त्वपक्षे नलोपः।
3. '**गुप्**तिज्किद्भ्यः सन्' (3-1-5) इति सन् '**गुपे**र्निन्दायाम्' (वा. 3-1-5) इति वार्तिकात् स्वार्थे भवति। अस्य सनः 'धातोः' (3-1-91) इत्यधिकृत्य विहितत्वाभावात् न आर्धधातुकत्वम्। तेन, इडागमः प्रकृतेर्गुणश्च न भवतः। 'सन्यङोः' (6-1-9.) इति द्वित्वम्। अभ्यासकार्यादिकम्।
4. सन्नन्तात् णिचि 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णेर्लोपे '**जुगुप्सकः**' इति भवति।
5. स्वार्थसन्नन्तादिच्छार्थे सनि, द्वितीयस्य सन इडागमे 'अतो लोपः' (6-4-48) इत्यलोपे च रूपमिदम्।
"शैषिकान्मतुबर्थीयात् शैषिको मतुबर्थिकः।
सरूपः प्रत्ययो नेष्टः, सन्नन्तान्न सनिष्यते॥" (**भाष्येष्टिः**—3-1-7) इति सन्नन्तात् सन् न भवतीति तु न शङ्क्यम्—'सरूप' इत्यस्य समानार्थक इति **भाष्यकृतो**क्तत्वेन स्वार्थसन्नन्तादिच्छासन् भवत्येव।